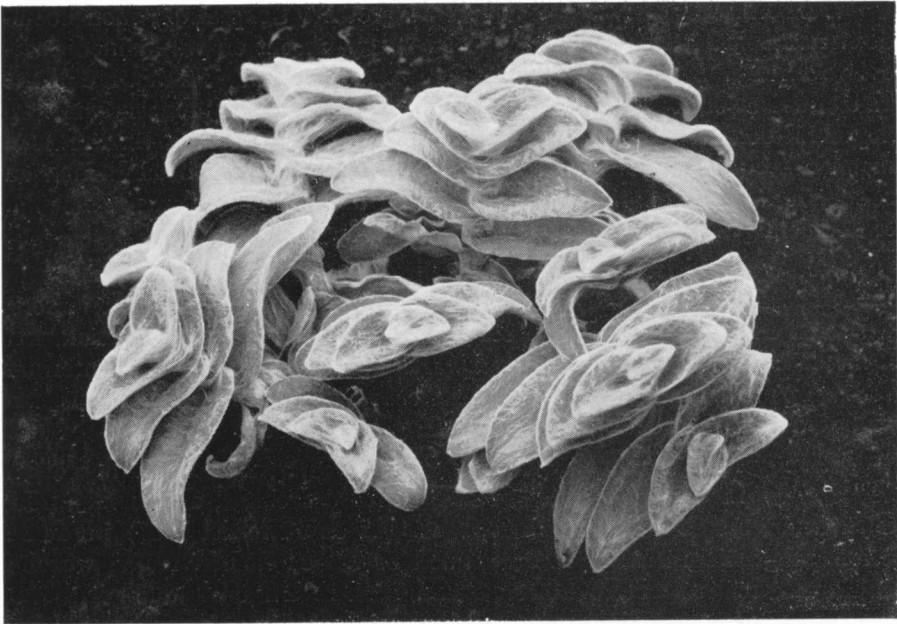

SUCCULENTA

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS
VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Figuur 70

Tradescantia pexata in de winter
(zie het artikel op pagina 163)

foto: I.V.T.

Van maand tot maand

Zoals de lezers elders in dit blad zullen kunnen lezen, is de Drie-Landen Conferentie te Well een groot succes geworden; deze werd zelfs bezocht door bijna tweehonderd deelnemers uit drie landen.

Dit resultaat is natuurlijk in de eerste plaats te danken aan de uitstekende organisatie; ook de ligging was gunstig, al moet men daaraan geen overdreven waarde hechten, immers voor de meeste Nederlandse liefhebbers is Well niet naast de deur en ook voor de Belgen, die, als ik wel ben ingelicht, merendeels uit Antwerpen en omgeving kwamen, was het een hele afstand.

De beurs was waarschijnlijk wel de grootste trekpleister; men noemde het daar „ruilbeurs”, maar er is ook veel verkocht en we kunnen daarover verheugd zijn. Natuurlijk is ruilen een uitstekende methode om niet al te duur voor zijn goede doubletten iets moois te bemachtigen, op kopen is toch niets tegen, integendeel, er zijn tegenwoordig verscheidene handelaren, die waardevol en vaak geïmporteerd materiaal aanbieden en zodoende de liefhebbers in staat stellen ook deze, in het algemeen moeilijk te bemachtigen, planten in hun verzameling op te nemen.

Het Wageningse weekeinde stak bij eerstgenoemd gebeuren met zijn 20 deelnemers maar povertjes af. Maar daar ligt het accent wat anders, we trachten daar wat meer te studeren. Ruilen en kopen is bijzaak, het komt daar vooral aan op het mondelinge contact, op de voordrachten en vooral op de discussies, die daaraan steeds verbonden zijn. Dan is een groep van enkele tientallen juist van de goede grootte.

Toch geloof ik evenwel, dat de belangstelling niet uitbundig is en ik zou hen, die wat voor studie voelen, willen opwekken, er eens aan deel te nemen. Voor de volgende bijeenkomst (11 en 12 maart 1967) wordt de ledenlijst grondig herzien; zij die nooit of zelden komen zullen worden afgevoerd, zodat plaats open komt voor nieuwe enthousiastelingen. Het weekeinde staat voor ieder open, die gaarne wat wil leren, en vooral voor hen, die bereid zijn hun vergaarde kennis over te dragen. Er wordt nooit iets bepaalds opgegeven, het zijn steeds voordrachten over onderwerpen, waarvan men door studie wat meer is te weten gekomen dan een ander.

Vooraf voor het lezenswaardig houden van ons blad is het noodzakelijk, dat het aantal liefhebbers, dat in bepaalde vraagstukken duikt, en bereid is hiervan verslag te doen, wordt vergroot; het aantal medewerkers slinkt nog steeds.

De kosten van een weekeinde bedragen vijftien gulden, dus geen bedrag, waarvoor men van deelneming behoeft af te zien. Opgave zenden naar de Redacteur.

Boom

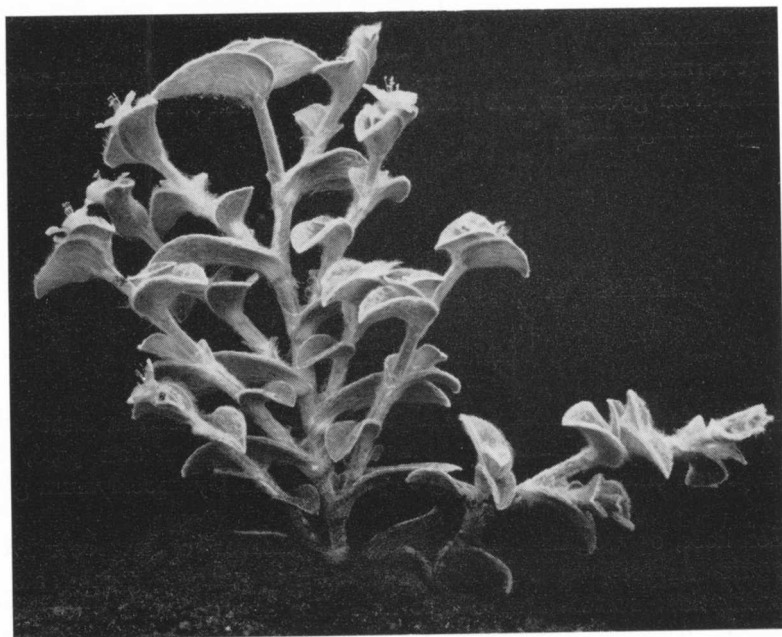
Tradescantia pexata H. E. Moore

B. K. BOOM

(zie ook de afbeelding op de voorpagina)

Een vrij nieuwe succulente plant, waarvan de cultuur voor menig een aantrekkelijke zaak is, ziet men hier afgebeeld. Het is *Tradescantia pexata*, inheems in Noord Oost Mexico en pas betrekkelijk kort geleden ingevoerd.

De plant was al enige tijd in Amerika in cultuur onder de naam *T. veldthoutiana* (zie Exotica p. 434, 1959), ook wel als 'White Velvet' en

Figuur 71

foto: I.V.T.

Tradescantia pexata in de zomer

het is mogelijk, dat ook reeds in ons land exemplaren onder die naam zijn geïntroduceerd.

De geschiedenis van de invoer ligt in het duister. Zeker is, dat Dr. Morgan te Richmond (Californië) hem in 1955 in zijn bezit had. (Dit is Dr. Morgan, waarnaar *Sedum morganianum* is genoemd).

Het is een typische *Tradescantia*: de bladen staan 2-rijig en zij lopen

aan de voet uit in een gestreepte bladschede. De bloemen bloeien maar één dag en hebben 6 meeldraden. Het is natuurlijk wel jammer, dat de bloei maar één dag duurt, dat wordt evenwel weer goed gemaakt, doordat er iedere dag weer een nieuwe bloemknop opengaat. Deze bloemknoppen zitten dichtopeen in de oksels van de bovenste bladen en er is in één oksel voorraad voor wekenlange bloei.

Deze soort is direct te herkennen aan de eigenaardige witte en zijdeachtige beharing van de bladen; hij lijkt in dit opzicht wel wat op de algemeen bekende *T. blossfeldiana*, maar die is veel grover en veel minder behaard.

De plant groeit op een wijze, die de liefhebber aangenaam is: de stengels zijn betrekkelijk kort en dicht bebladerd; ze ontspringen uit de onderste delen van de hoofdstengel en daardoor groeit een pot al spoedig mooi vol, zonder dat de plant te wild wordt.

Hij kan heel goed tegen een droge cultuur, hoe zuiniger met water wordt omgesprongen des te compacter wordt de plant en des te mooier worden de kleuren. De bloei valt in de zomer en kan wekenlang aanhouden; de kleur is helder lilarose, hetgeen bijzonder fraai staat bij de wit behaarde bladen.

Het vermeerderen gaat door middel van scheuren; de stekken wortelen gemakkelijk en geven na één jaar al een mooi plantje. Al met al een aanbevelenswaardige soort.

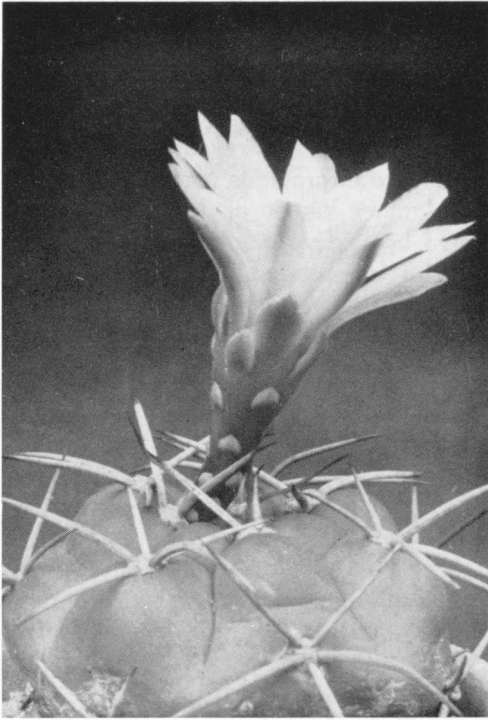
Gymnocalycium chiquitanum Card.

door G. FRANK, Wenen

Bij zijn onderzoek naar de vindplaatsen van cactussen in Oost Bolivië heeft Pater Hammerschmidt in de naaste omgeving van San José, twee ruimtelijk van elkaar gescheiden groeiplaatsen van *Gymnocalycium* gevonden.

Eén keer, op weg naar de warme bron „Hervor” op ongeveer 1½ uur gaans van San José, vond hij aan een bosrand gelegen groeiplaats van *Gymnocalycium damsii*. Een andere keer was de vindplaats zuidelijk van San José op weg naar het dorpje Natividad op een heuvelketen (*Serrania*) van een nog onbekende *Gymnocalycium*.

De laatst genoemde planten worden tot 15 cm diameter, ze zijn plat, lichtgroen, dikwijls roodachtig getint met een stijve, geelachtige bedoorning, die óf meer of minder tegen de plant ligt, óf ook krachtig afstaat. Dikwijls treedt bij bloeibare exemplaren spruitvorming op aan de oudere areolen. De bloemen zijn relatief groot, n.l. 5–7 cm diam. en even lang. De kleur ligt tussen zalm- en karmijnrood. De kleine spilachtige vruchten worden bij het rijpen blauwzwart. De bruinachtige zaden hebben noch overeenkomst met de zeer uitgesproken zaadvorm van de planten uit de

Figuur 72

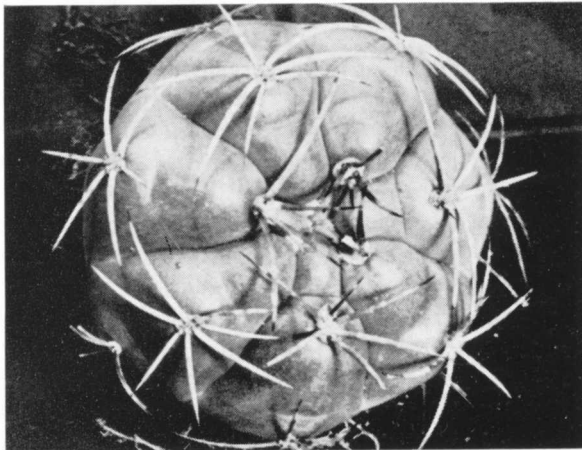
foto: G. Frank

Gymnocalycium chiquitanum Card.

damsii-groep, noch met die van *Gymnocalycium denudatum* en evenmin met de groep van *G. zegarrae* uit Bolivië.

Na vaststelling van alle kenmerken was het spoedig duidelijk, dat het hier een onbekende *Gymnocalycium* betrof. Pater Hammerschmidt zond planten aan Prof. Cardenas om deze te beschrijven. Cardenas beschreef hierop deze plant in het franse tijdschrift „Cactus” nr. 78, oktober 1963, als *Gymnocalycium chiquitanum* Card.

Pater Hammerschmidt zond destijds eveneens ettelijke planten van deze soort naast andere *Gymnocalyciums* uit Oost Bolivië aan de firma Uhlig in Duitsland. Hier stelde Backeberg spoedig vast, dat het om een nieuwe soort ging. In zijn „Descriptiones III”, die 1 december 1963 gepubliceerd werd, beschreef hij deze plant als *Gymnoc. hammerschmidtii* Backbg. Onder deze naam werden vele exemplaren verkocht. Zoals echter de datum van de publicatie bewijst, heeft de naam *G. chiquitanum* Card. voorrang, zodat *Gymnoc. hammerschmidtii* Backbg. als synoniem vervallen moet.

Figuur 73 foto: G. Frank

Gymnocalycium
chiquitanum Card.

Helaas kwam en komt het steeds weer tot dergelijke dubbele beschrijvingen van een en dezelfde soort, waardoor veel verwarring en ergernis ontstaat. Dit zou gemakkelijk vermeden kunnen worden, als de beschrijver zich te voren met de vinder of de importeur in verbinding zou stellen.

Eigenlijk zou een dergelijke informatie vanzelfsprekend moeten zijn, opdat de beschrijver dan ook alle zo nodige informatie over de soort zou verkrijgen. Men zou dan ook te weten kunnen komen of de vinder zelf de plant wil bewerken of anderen verzocht heeft deze plant te beschrijven.

Toen destijds Pater Hammerschmidt mij schreef, dat hij Cardenas verzocht had deze plant te beschrijven, heb ik mij daarvan onthouden, te meer daar ik toen vernam, dat Cardenas deze plant als een goede nieuwe soort beschouwde.

Onze lezers schrijven ...

De heer K. Houter, Hoornseweg 27 te Wognum schrijft ons :

Daar ik enige jaren mijn succulentenkasje met electriciteit heb verwarmd wil ik hierbij de heer W. Aeyelts Averink uit Enschede wel enige wenken geven wat betreft deze verwarming.

Het kasje is 2,5 en 1,8 m, de onderbouw is van steen tot 75 cm hoogte. In deze ruimte heb ik langs de staande glaskanten een ozurietkabel van 35 m lengte en een vermogen van ± 1 kwh aangebracht. De ruimte tussen de kabel is 10 cm. De kabel is aangesloten op een thermostaat, die in de winter op 5 gr. C. staat afgesteld.

Om het warmteverlies in de winter zo klein mogelijk te maken heb ik de kanten van het kasje voorzien van plasticfolie ramen. Daardoor ontstaat er een laagje stilstaande lucht tussen glas en plastic, wat isolerend werkt. Op de kas heb ik een rietmat, die ik aan de zonzijde overdag kan oprollen.

Op deze wijze is de verwarming ruim in staat 10 graden vorst op te vangen.

De verwarming is aangesloten op een net, waar nachttarief wordt berekend. Dus de uren, waarin het meest wordt verbruikt, vallen des nachts en zijn dus goedkoop.

Met deze plastic-rietmat bekleding en het nachttarief vallen de kosten mee en kan dit best concurreren met een petroleumverwarming (mits de ruimte niet te groot is).

Een groot voordeel is het volgende : Als in het voorjaar de zon weer kracht krijgt loopt de temperatuur in de kas vlug op. Een petroleumkachel brandt dan rustig door, de temperatuur loopt op, terwijl de kosten doorgaan. Bij de elektrische verwarming slaat de thermostaat af; de temperatuur in de kas blijft gelijkmatig en de kosten staan stil.

Notocactus en aanverwanten

door D. J. VAN VLIET

Bij het opstellen van de geslachten hebben de vruchten steeds een belangrijke rol gespeeld. Veel auteurs hebben er hun indelingen mee gemaakt.

Wij zien, bij het gebruik hiervan, in de laatste decennia een opgaande lijn lopen, die naar ik veronderstel met Backeberg zijn hoogtepunt bereikt heeft.

Het is dan ook hierom dat ik, alvorens de vruchten te behandelen, eerst enkele van de indelingen de revue laat passeren. Hoewel belangrijke publicaties verschenen van Salm-Dyck, Lemaire, Pfeiffer en Labouret, in het eerste grote werk, het in 1898 verschenen boek van Schumann „Gesamtbeschreibung der Kakteen”. Het geslacht *Echinocactus* wordt daar in ondergeslachten verdeeld. Schumann geeft hiermede voor volgende auteurs de weg aan in de ontwikkeling van de geslachten *Notocactus* en *Malacocarpus* die hij als ondergeslachten van *Echinocactus* opstelde.

Ondergeslacht *Malacocarpus*: lichaam kogelvormig, zelden cilindervormig; bloemomhulsel kort trechtervormig, steeds diep geel; stemfels rood; vruchten beschud, wollig en borstelig, week, besachtig, rose of roodachtig.

De soorten zijn: *E. sellowii*, *E. corynodes* en *E. erinaceus*.

Ondergeslacht *Notocactus*: ribben in knobbels of wratten verdeeld, die van onderaf kinvormig vooruit staan; areolen in de inhammen gelegen; dorens recht of zwak gebogen. Er wordt hier niet over de vruchten gesproken. De soorten zijn:

<i>E. scopa</i> ,	<i>E. mammulosus</i> ,	<i>E. pumilus</i> ,
<i>E. haselbergii</i> ,	<i>E. senilis</i> ,	<i>E. schilinzkyanus</i> ,
<i>E. leninghausii</i> ,	<i>E. tabularis</i> ,	<i>E. minusculus</i> ,
<i>E. schumannianus</i> ,	<i>E. ottonis</i> ,	<i>E. chrysacanthion</i> ,
<i>E. concinnus</i> ,	<i>E. pampeanus</i> ,	<i>E. microspermus</i> ,
<i>E. muricatus</i> ,	<i>E. occultus</i> ,	<i>E. navinus</i> ,
<i>E. submammulosus</i> ,	<i>E. humilis</i> ,	<i>E. mitis</i> .

Na dit werk van Schumann blijft het lange tijd stil tot tussen 1919 en 1924 het 4-delige boek van Britton & Rose „The Cactaceae” verschijnt. Door de vele nieuwe vondsten werd het wenselijk geacht nieuwe geslachten op te stellen. Bovendien beschikten Britton & Rose door expedities over plantenkennis „ter plaatse”, waardoor hun inzichten veel ruimer waren. Het ondergeslacht *Notocactus* van K. Schumann werd door Britton & Rose in het door Salm-Dyck in 1850 opgestelde geslacht *Malacocarpus* (Lat. = zachte vrucht) opgenomen. De diagnose van Br. & R. van dit geslacht luidt als volgt:

Planten bol tot kort cilindervormig, enkel of zodenvormend; ribben gewoonlijk recht, ononderbroken of in meer of minder uitgesproken knobbels verdeeld; areolen viltig, speciaal in jeugd stadium, met dorens;

bloemen uit het midden van de plant, breed en kort, meestal geel; bloembuis trechter- tot radvormig; stempels bij typische soorten rood; vruchtbeginsel dicht bedekt met schubjes, met een grote hoeveelheid wol en gewoonlijk borstels in de oksels; vrucht week, rose-rood of dieprood; zaad bruin of zwart, met knobbeltjes en een brede afgeknotte basis; hilum wit.

Het geslacht *Malacocarpus* omvat bij Br. & R. de volgende soorten :

<i>M. tephrecanthus,</i>	<i>M. pulcherrimus,</i>	<i>M. strausianus,</i>
<i>M. schumannianus,</i>	<i>M. linkii,</i>	<i>M. haselbergii,</i>
<i>M. grossei,</i>	<i>M. muricatus,</i>	<i>M. maassii,</i>
<i>M. nigrispinus,</i>	<i>M. ottonis,</i>	<i>M. tuberisulcatus,</i>
<i>M. reichei,</i>	<i>M. catamarcensis,</i>	<i>M. curvispinus,</i>
<i>M. napinus,</i>	<i>M. patagonicus,</i>	<i>M. mamillarioides,</i>
<i>M. apricus,</i>	<i>M. erinaceus,</i>	<i>M. leninghausii,</i>
<i>M. concinnus,</i>	<i>M. langsdorfii,</i>	<i>M. graessneri,</i>
<i>M. tabularis,</i>	<i>M. mammulosus,</i>	<i>M. escayachensis</i>
<i>M. scopa,</i>	<i>M. islayensis,</i>	

Het is duidelijk dat dit geslacht een verzamelgeslacht was, zoals *Echinocactus* bij Schumann. Vele soorten waren niet in overeenstemming met de diagnose van dit geslacht. Mijn mening is dat hiermede wel de naam veranderde maar niet de ontwikkeling. De werkelijke soorten van het geslacht *Malacocarpus* zijn vet gedrukt.

In 1929 verschijnt van A. Berger „Kakteen”. Hierin zette hij het werk van Schumann voort door de ondergeslachten *Notocactus* en *Malacocarpus* (in zijn register) tot zelfstandige geslachten te verheffen.

In zijn diagnose van *Malacocarpus* zegt hij: „de vrucht is zacht, rose of roodachtig, rondom door lange zachte wol omgeven en boven met wol en de bloemresten met enkele borstels”. Van *Notocactus* zegt hij: „vruchtbeginsel beschubd, wollig en borstelig; vrucht droog”. Uit de soorten die Berger tot beide geslachten rekent, blijkt, dat hij een vaster begrip hiervan heeft dan zijn voorgangers. Ofschoon er nog enige planten in voorkomen, waaraan wij thans een andere (betere?) bestemming geven, maakt Berger er geen verzamelgeslachten van. In het geslacht *Malacocarpus* plaatst hij de soorten :

<i>E. sellowii,</i>	<i>E. erinaceus,</i>	<i>E. langsdorfii,</i>
<i>E. corynodes,</i>	<i>E. arechavaletai,</i>	<i>E. fricii.</i>

In *Notocactus* worden opgenomen :

<i>E. formosus,</i>	<i>E. grossei,</i>	<i>E. floricomus,</i>
<i>E. scopa</i>	<i>E. muricatus,</i>	<i>E. mammulosus,</i>
<i>E. haselbergii,</i>	<i>E. concinnus,</i>	<i>E. ottonis,</i>
<i>E. graessneri,</i>	<i>E. apricus,</i>	<i>E. reichei,</i>
<i>E. leninghausii,</i>	<i>E. tabularis,</i>	<i>E. napinus.</i>
<i>E. schumannianus,</i>		

De vetgedrukte soorten zijn nadien in andere geslachten opgenomen.

In 1935 verschijnt van de hand van Kreuzinger de „Revision der Systematik der Kakteen”. Hierin geven Fric en Schelle een indeling waarbij zij uitgaan van de vruchten als het belangrijkste kenmerk; ze geven enige afdelingen met onderafdelingen die in geslachten worden verdeeld. Het geslacht *N o t o c a c t u s* wordt in ondergeslachten gesplitst. Dit is in de ontwikkeling van de indelingen een stap vooruit en niettegenstaande dit werk geen officiële erkenning heeft gevonden omdat er geen latijnse diagnoses worden gegeven, kan gezegd worden, dat het een zeer belangrijke publicatie is die zeker zijn verdienste heeft voor onze liefhebberij. Het is van groter wetenschappelijke waarde dan later uitgekomen publicaties die wel erkenning hebben gevonden.

De afdeling *Gymnocarpeae* (naakte vruchten) heeft twee onderafdelingen, a) *semi-intercorporaleae* (vrucht half in het lichaam), b) *intercorporaleae* (vrucht in het lichaam). Tot groep a. behoort o.a. het geslacht *Malacocarpus* tot b. o.a. het geslacht *Mammillaria*. *Malacocarpus* bevat de soorten :

<i>M. arechavaletai</i> ,	<i>M. erinaceus</i> ,	<i>M. tetracanthus</i>
<i>M. besrucii</i> ,	<i>M. rubricostatus</i> ,	<i>M. vorwerkianus</i> .
<i>M. corynodes</i> ,	<i>M. sellowii</i> ,	

Tot de afdeling *Trichopericarpeae* (behaarde vrucht), een Zuid Amerikaanse tak, behoort oa.. het geslacht *N o t o c a c t u s*. Dit geslacht wordt gesplitst in 4 ondergeslachten.

1. **CEPHALIOIDEAE** : zuilvormige planten met wollige, scheve schedel en een pseudocephalum; droge, basaal openspringende vruchten. Het omvat de soorten :

<i>N. grossei</i> ,	<i>N. leninghausii</i> ,	<i>N. schumannianus</i> .
---------------------	--------------------------	---------------------------

2. **MAMMULOSI** : Ribben meer of minder in tuberkels verdeeld, die tussen de areolen kinvormig naar voren staan; kalere schedel; kogelvormig lichaam; droge vruchten aan de basis openspringend. Naar de zaadvorm direct verwant met *Malacocarpus*. De soorten zijn :

<i>N. brasiliensis</i>	<i>N. mueller-melchersii</i>	<i>N. rubriflorus</i> ,
<i>N. floricomus</i> ,	<i>N. mueller-moelleri</i> ,	<i>N. submammulosus</i>
<i>N. mammulosus</i> ,	<i>N. pampeanus</i> ,	<i>N. velenovskyi</i> .
<i>N. minimus</i> ,		

3. **PAUCISPINI** : zachte, vlezige vruchten, die tijdens het rijpen cirkelvormig openspringen; hiertoe behoren : *N. ottonis* en zijn variëteiten.
4. **SETACEI** : droge vruchten met dichte wol en borstels. Ondanks dit wijken de beide typeplanten volkomen af in habitus. *N. scopae* : sterk bedoemde schedel, geen kinnen, cilindervormig. *N. concinnus*, vlakke, kale schedel, kinnen bolvormig. Doch door zaadvorm en structuur zeer verwant. Hier zijn de soorten : *N. apricus*, *N. concinnus*, *N. scopae*, *N. tabularis*.

Tot de groep Echinopericarpeae (stekelige en beschubde vrucht), Zuid Amerikaanse tak, behoort het door Fric opgestelde geslacht *Brasi-lolocactus*, waarin hij *B. graessneri* en *B. haselbergii* opneemt. Hij doet hiermede het geslacht *Notocactus* recht aan. De vrucht is een bes met dunne huid en gedoornde areolen, dit dus in tegenstelling met de sterk wollige en vlezige vruchten van *Notocactus*.

Mocht de publicatie van Kreuzinger geen erkenning vinden, dit is wel het geval geweest met het in 1935 uitgegeven „Kaktus ABC” van Backeberg. Hij voorziet het geslacht *Notocactus* van een latijnse diagnose, waarmede dus voor het eerst aan de nomenclatorische regels is voldaan. Hij verdeelt het geslacht ook in ondergeslachten. Deze indeling verschilt aanmerkelijk met de even eerder verschenen indeling van Fric. In 1942 verschijnt van Backeberg „Blätter für Kakteenforschung”. Hierin geeft hij een geheel nieuwe indeling van het geslacht *Notocactus* en afgezien van de namen van de ondergeslachten heeft zijn opzet veel overeenkomst met de indeling van Fric. Op deze beide indelingen ga ik niet verder in. In zijn grote werk „Die Cactaceae” deel III, uitgegeven in 1958, geeft hij weer een geheel andere indeling. Hiermede verwerpt hij dus zelf alle eerder van zijn hand verschenen publicaties. In deze indeling is de vrucht punt van uitgang. Hierin volgt hij zijn voorgangers.

Overigens meen ik te moeten opmerken dat deze indeling t.o.v. de indeling van Fric beslist een stap terug is.

Het geslacht *Notocactus* wordt door Backeberg in twee ondergeslachten verdeeld :

1. NOTOCACTUS met \pm rondere, \pm meer vleesachtige vrucht welke zich op verscheidene plaatsen openen. Soorten: *N. scopa* en *N. ottonis*.
2. NEONOCACTUS met bij het rijp worden zich strekkende, drogere, hollere vruchten, welke zich aan de basis openen. Soorten :

<i>N. tabularis</i> ,	<i>N. apricus</i> ,	<i>N. werdermannianus</i> ,
<i>N. rutilans</i> ,	<i>N. mueller-melchersii</i> ,	<i>N. herteri</i> ,
<i>N. muricatus</i> ,	<i>N. concinnus</i> ,	<i>N. mammulosus</i> ,
<i>N. megapotamicus</i> ,	<i>N. submammulosus</i> ,	<i>N. floricomus</i> ,
		<i>N. minimus</i> .

Naar mijn mening heeft Backeberg met deze indeling de moeilijkheden, die er ongetwijfeld bestaan, uit de weg willen gaan. Hiermede blijkt duidelijk dat men bij het bepalen van geslachten en ondergeslachten zich niet moet beperken tot één facet van de plant, doch dat men alle kenmerken terdege moet overwegen. Toch komt het met de indeling van Fric vrijwel overeen, met dit verschil dat hij hiernaar geslachten indeelde.

(Slot volgt)

Adres: D. J. van Vliet. Leuvensestraat 59, Scheveningen.

Najaars-inspectie

D. J. VAN VLIET

De oproep van de beheerder van het Clichéfonds om nu tot het oogsten van de zaden over te gaan bracht mij enige weekeinden werk in de cactussentuin. Dat deze aanmoediging uiteindelijk nog andere gevolgen met zich mee bracht, had ik niet verwacht. Het zou namelijk blijken, dat niet alleen een mooi doel werd gediend, doch ook het wel en wee van de planten.

Met het oogsten van de zaden kwamen ook enige ernstige kwalen en aantastingen aan het licht, die cactussen altijd menen zolang te moeten camoufleren totdat zij op een kwade dag in elkaar ploffen of door de spint letterlijk worden weggedragen.

U zult nu wel begrijpen wat de bedoeling van de titel is. Het najaar is een geliefkoosde tijd voor schimmels en andere kwade zaken om tot een verhoogde activiteit over te gaan. Dikwijls geven wij nog water als enige verlaten zomerdagen ons daartoe verleiden. Dikwijls volgt op zo'n zomers opkikkertje een donkere, mistige natte periode met lagere temperaturen. Bovendien wordt in de regel nog niet gestookt en zo zijn alle omstandigheden gunstig om de verzameling de gelegenheid te geven zich wat uit te dunnen; de slachtoffers kunnen wij spoedig nog slechts vergezeld doen gaan van onze deelneming.

Ofschoon ook hier voorkómen beter is dan genezen, door b.v. het water geven ten hoogste met de grootste voorzichtigheid te doen geschieden, kan genezen voor onze planten toch ook van grote betekenis zijn.

De najaarsinspectie doet ons dus niet alleen de zaden, maar ook de „kwaden” oogsten. Een entstam, die verrot is moet verwijderd worden tot op „het bot”. Er ontstaat dan dikwijls een diep gat, omdat de enteling over de entstam is heengegroeid. Al het slechte moet weggekrabd worden, waarna de schone wond met T.M.T.D., Superol of houtskoolpoeder bestoven wordt. De plant kan dan weer in de pot worden gezet (niet gepoot). De potgrond bedekken we met ongeveer een halve cm dikke laag fijn grint. De plant krijgt gedurende de herfst en winter de tijd om een wortel te schieten en deze heeft vaak de grintlaag en de daaronder liggende aarde al bereikt als de voorjaarszon weer werkelijke zomerse dagen begint aan te kondigen. Intussen mag u best eens naar dat wortelschieten kijken.

Mocht een plant te ver zijn weggerot, dan kan een noodenting op een *Echinopsis* uitkomst brengen. Na het enten kunt u het drogen van de entwond bevorderen door de plant in de droge luchtstroom van een electrisch kachelkje met ventilator te plaatsen. Niet te dicht bij het kachelkje zetten omdat u zeer waarschijnlijk niet gesteld bent op een gepofte cactus. Een besbroeiing in het najaar in de vorm van nevel met een middel tegen schimmels, gecombineerd met een spintbestrijder zal de planten in de winter veel weerstand geven tegen genoemde belagers.

Het is echter niet alleen het kwade, wat wij nu te lijf gaan; ook aan het spruiten van de entstammen (hetgeen bewijst, dat zij het te goed hebben), dienen wij een halt toe te roepen. De scheuten worden met een scherp mes verwijderd. Wonden worden behandeld als boven. Deze scheuten gebruiken te veel energie van de entstam en deze zou met twee kostgangers, waarvan slechts één betalende, bijzonder vlug zijn leeggezogen. Dit wordt nog bevorderd door de droge overwinteringstijd, die voedselopname onmogelijk maakt door het ontbreken van het transportmiddel water. Het resultaat is dan in het voorjaar een verdroogde entstam.

U ziet wel, dat zo'n najaarsinspectie nog heel wat meer kan opleveren dan zaden voor het Clichéfonds.

Adres : D. J. van Vliet, Leuvensestraat 59, Scheveningen.

De Drie-Landen-Konferentie

Op 17 en 18 september j.l. vond op Kasteel Well de Drie-Landen-Konferentie plaats, volgens de plannen de eerste van een reeks jaarlijks te houden bijeenkomsten.

Reeds voor het middaguur kwamen 's zaterdags de eerste deelnemers aan en het duurde niet lang, of er heerste een gezellige drukte in en om het kasteel. Daar, waar vroeger de pachters hun belasting in natura kwamen „betalen” (in de tiendschuur) werden de deelnemers ontvangen; in de vroegere slaapvertrekken zochten de cactusliefhebbers een bed uit, waarin ze 's nachts op verhaal zouden kunnen komen en op de binnenplaats, waar eens de kasteelvrouw haar keuze maakte uit de koopwaar, die een reizend koopman voor haar had uitgestald, begroetten „oude” kennissen elkaar of werden nieuwe kennismakingen aangeknoopt.

Terecht wees de heer Buining in zijn inleiding op deze bijzondere omgeving : geen vergadering in een luxueuze zaal met mooi beklede stoelen, maar in een eeuwenoude schuur onder een dak gedragen door een unieke balkenconstructie. Zonder twiifel heeft deze entourage veel bijgedragen tot de ongedwongen sfeer op deze bijeenkomst.

Na gezamenlijk het souper gebruikt te hebben werd de konferentie geopend met korte toespraken door de voorzitters van de drie deelnemende verenigingen, ingeleid door de heer Ewals, voorzitter van de organisatie-commissie van de Drie-Landen-Konferentie. De heer Buining sprak namens Succulenta, de heer Gerdau namens de Deutsche Kakteen Gesellschaft en de heer Blomme namens Dodonaeus. Laatstgenoemde nam daarbij de plaats in van de heer De Cocker, die enige dagen tevoren bij een auto-ongeluk was gewond en daardoor niet aanwezig kon zijn.

Als eerste sprak de heer Sterk over het onderwerp „De anatomie van de cactussen”. Hij stelde ons in kennis van het resultaat van zijn eigen onderzoekingen over de bouw van het plantenlichaam.

Vervolgens gaf de heer Köhler een uitgebreid overzicht van de „Klein-

blijvende cactussen”, planten uit de groepen der Rebutia's, Mammillaria's, Lobivia's e.a.

Daarna volgde de lezing van de heer Govaert, die sprak inplaats van de heer De Cocker. Tezamen met de heer Guldemont verzorgde hij een uit twee delen bestaande voordracht over „Reisindrukken uit Mexico”. De vertoonde dia's gaven een duidelijk beeld van het landschap.

Met het einde van deze voordracht was nog niet het einde van de dag gekomen. Van de gelegenheid, in de kelder van het kasteel nog wat na te kunnen praten, werd door velen gebruik gemaakt.

De tentoonstelling, die door de afdeling Noord-Limburg in een der zalen was ingericht, stond 's zondagsmorgens al vroeg in de belangstelling. De mooiste planten uit de verzamelingen der leden waren hier door de heer van Os uit Bunde smaakvol opgesteld. Ondanks de afgelegen plaats bezochten in de loop van de middag ook vele buitenstaanders deze tentoonstelling, hiertoe opgewekt door een mededeling in de Limburgse pers.

De zondag begon met een lezing van de heer Wessner over „Het geslacht Lobivia”. Hij dook er zeer diep in en toonde een groot aantal dia's.

Daarna vertelde de heer Guldemont het tweede deel van de „Reisindrukken uit Mexico” en tot slot behandelde de heer Buining het onderwerp „Welke Cereusachtigen uit Zuid-Amerika zijn van belang voor onze Noord-Europese verzamelingen”.

De heer Ewals sloot hierna het officiële gedeelte van de conferentie met een dankwoord aan alle sprekers.

De deelnemers zonden een telegram aan de heer De Cocker, waarin zij hem een spoedig herstel toewensten.

Na een gezamenlijke maaltijd vond op de binnenplaats de ruilbeurs plaats. Voor velen werd deze het hoogtepunt van de Drie-Landen-Konferentie. Een keur van niet-alledaagse planten was uitgesteld als op een echte markt en voor menig liefhebber was dit de kans van het jaar zijn kweekprodukten aan de man te brengen en nieuwe planten te bemachtigen. De kat-uit-de-boomkijkers die zelf niets meebrachten zullen met zelfverwijt hebben rondgelopen; niettemin gingen ook zij niet met lege handen naar huis, want na het ruilen was er nog heel wat te koop. Waarschijnlijk is deze ruilbeurs voor velen een aansporing geweest ook ruilplanten te gaan kweken, want met ruilen heeft men de eerste keus en de meest bijzondere planten kan men alleen door ruiling verkrijgen.

Met voldoening kan vastgesteld worden, dat de Drie-Landen-Konferentie geslaagd is. Met 160 bezoekers op zaterdag, ruim tweehonderd op zondagmorgen, aangroeiend tot tegen de driehonderd op de ruilbeurs zijn de verwachtingen verre overtroffen.

De taalmoeilijkheden bleken bij de voordrachten groter dan verondersteld werd. Het optreden van de heer Van der Steeg 's zondagsmorgens als vertaler is dan ook door velen zeer op prijs gesteld.

Naschrift : — Wie nam per ongeluk een herenparaplui uit de tiend-schuur mee ?

LIDMAATSCHAP 1967

Leden van Succulenta, die hun lidmaatschap voor 1967 *niet* wensen te verlenen, worden er aan herinnerd, dat het lidmaatschap moet worden opgezegd *vóór 1 december 1966*, schriftelijk aan het secretariaat, Heereweg 19, Lisse of aan het bestuur van de afdeling, waartoe het lid behoort.

Met ingang van 1 januari 1967 wordt de contributie voor de vereniging voor Nederland en België verhoogd van f 8,50 tot f 10,00 per jaar en voor andere landen van f 10,00 tot f 15,00 per jaar.

Vanaf 24 oktober 1966 staat de giro-rekening no. 68.05.96 t.n.v. de Algemeen Penningmeester Succulenta, Doornstraat 172a, Scheveningen.

Alle correspondentie over financiële zaken en contributies dienen vanaf die datum *rechtstreeks* gericht te worden aan bovengenoemd adres.

UIT DE AFDELINGEN

GOOI- EN EEMLAND

Op de bijeenkomst van 6 september j.l. verscheen de voorzitter met een bak vol planten voor de verkoop uit een privé-verzameling van twee leden; deze planten vonden snel hun weg naar de liefhebbers. Uitvoerig werd ingegaan op de behandeling van onze planten in de maand september, het keerpunt van de groei.

Verder op deze avond werd er aandacht geschonken aan de ultrasucculente planten uit zuidwest-afrika door de heer H. Rubingh.

Hiervoor had de heer Rubingh weer een aantal bloeiende exemplaren meegenomen. Het bleek, dat juist nu, als veel cactussen hun bloemen niet meer laten zien, deze groep planten onze verzameling kunnen opfleuren met hun verschillende gekleurde bloemen. Dus planten voor de liefhebber om aan te schaffen, te kopen, of wat mooier is zelf te zaaien!

N. G. HAFKAMP, Secretaris,

van Amstellaan 10 – Loenen a. d. Vecht.

GORINCHEM EN OMSTREKEN

„Streekdagen Almkerk slaagden beter dan ooit tevoren” — „Publieke belangstelling boven verwachting”. — „Almkerker Messe”. Dit waren de „krantenkoppen”, die betrekking hadden op de gehouden streekdagen in het Land van Heusden en Altena te Almkerk en waaraan, evenals vorig jaar, de afdeling Succulenta Gorinchem en Omstreken heeft deelgenomen.

Deze jaarlijks terugkerende manifestatie heeft, mede dank zij haar opzet en begunstigd door fraai zomerweer, een record aantal bezoekers getrokken.

Door eendrachtige samenwerking wist onze afdeling met een keurig verzorgde stand uit te komen.

Door de leden van de afdeling werden planten en ander materiaal afgestaan om één en ander mogelijk te maken.

Een speciaal woord van dank acht ik in dit verband op zijn plaats aan het adres van de betonwarenindustrie Schellevis te Dussen, die gratis een platte bak en een tablet ter beschikking stelde, waardoor het mogelijk was het aangevoerde plantenmateriaal, op aantrekkelijke wijze, voor het publiek te „etalen”.

De heer van Donkelaar (voorzitter van de afdeling), die over veel tentoonstellingservaring beschikt en die eveneens materiaal ter beschikking stelde, wist het geheel op zeer vakkundige wijze te rangschikken. Bij de openstelling bleek onze „exotische tuin” te midden van de middenstand, geneeskunde, de agrarische sector en de waterschappen, een enorme blikvanger te zijn. Het gevolg was dan ook, dat duizenden hebben genoten van de fraaie aanblik en talloos waren de vragen over het wel en wee van onze vorm van liefhebberij en over de planten in het bijzonder.

Wederom is duidelijk gebleken, dat „het publiek” zich toch wel „ergens” aangerokken voelt tot het houden en verzorgen van cactussen en vetplanten.

Het afdelingsbestuur is dan ook van mening, dat zij het beoogde doel heeft bereikt en dat onze deelname een volledig succes is geweest.

Uiteraard is het nuttig effect van een dergelijke deelname niet direct te meten, maar de afdeling heeft getracht een „injectie” te geven aan diegenen, bij wie de liefhebberij sluimerend is. Zij heeft tevens haar visitekaartje afgegeven, met het gevolg dat duizenden personen bekend zijn gemaakt met het feit, dat voor deze vorm van liefhebberij een vereniging bestaat, waar zij als lid kunnen toetreden. Van deze gelegenheid wil het afdelingsbestuur tevens hartelijk dank zeggen aan het Hoofdbestuur, voor de aan haar verstrekte financiële tegemoetkoming, in de door de afdeling gemaakte kosten.

H. DEN TUINDER, Secretaris.

RIJN- EN DELFLAND

De gastspreker op onze oktober bijeenkomst was de heer Buining. Hij was zeer getroffen door de grote opkomst (56) van deze avond. Dit bewijst dat uw 'jonge afdeling' bijzonder gezond is, zei hij. Na deze inleiding vertelde hij over het geslacht *Gymnocalycium*. Middels een korte beschouwing over het soortbegrip, de ontwikkeling, verspreiding en kultuur-

aanwijzingen van dit geslacht kwam hij na de pauze (waarin een zeer geslaagde verloting werd gehouden) tot de soortbespreking aan de hand van dia's.

De voorzitter memoreert dat de heer van Dorp jr. als het 50ste lid was ingeschreven. Als herinnering hieraan werd hem een plant aangeboden.

Om 10.15 uur sloot de voorzitter deze enorm geslaagde avond.

Op donderdag 10 november en 8 december a.s. hopen wij wederom bijeen te komen met bijzonder aantrekkelijke agenda's. Ieder is vanzelfsprekend welkom.

R. F. DAVIDSON, Secretaris,
Laan van Heldenburg 14, Voorburg.

UTRECHT

Op 12 oktober 1966 hield de afdeling Utrecht haar maandelijks bijeenkomst in de kantine van de firma Hoonte aan de Varkensmarkt te Utrecht. Spreker was de heer W. Ruysch te Bennekom. Aan de hand van een praatje en met een plaatje voerde spreker ons door het Succulentarium te Wageningen. Plaatjes en de verzameling waren magnifiek. De opkomst was redelijk. Het was een goede avond, met een kleine verloting tot slot.

J. W. MIGNON, Secretaris,
Westerlaan 40, De Bilt.

NIEUWE LEDEN

Mevr. C. A. Markus-Koop, Bachstraat 21, Castricum
F. J. van den Ende, Weedeweg 2, Dordrecht
P. Troost, Suringerstraat 10, Poelenburg, Zaandam
Theo de Groot, Pr. Irenestraat 25, Drunen
E. N. N. Algra, Ribeslaan 1, Pijnacker
F. L. Crijns, Hoofdstraat 83, Amsterrade, Limburg
C. A. M. Weijters, Goirkestraat 71, Tilburg
H. J. Evers, Griffensteynseplein 2, Zeist
T. Bierenbroodspot, Latherusstraat 100, Amsterdam-Noord
H. van der Klashorst, Rijnstraat 138 I, Amsterdam
R. J. Schoorl, Brederodelaan 12, Deventer
P. J. Ignatius, St. Annastraat 57, Gemert N. Br.
L. Kersten, Napoleonsweg 22, Haalen, L.

C. van Ankeren, Wilhelminastraat 6, Wilnis (Utr.)
C. den Boef, Sweelinkstraat 66, Slikkerveer.
J. L. den Boef, Mr. Heemskerkstraat 24, Ridderkerk
F. J. Vercammen, Pieter Calandlaan 633 II, Amsterdam-West
Mevr. M. Magchielse, Tweeboomlaan 46, Hoorn
W. Nijland, Langenholterweg 36, Zwolle
J. H. Emmers, van der Duinstraat 53, Sprang N. Br.
K. Koolman, Dennestraat 9, Zaandam
J. Maarsen, J. J. Allanstraat 36, Westzaan
Mej. A. van Meel, Grote Noord 7, Hoorn

BUITENLAND :

M. G. Gilbert, Dept. of Botany, The University, Liverpool, 3, Engeland.
Wolfg. Fethke, Tannenweg 25, 2056 Glinde, Hamburg, Deutschland.

Cactuskwekerij A. N. BULTHUIS & Co. C.V.

PROVINCIALEWEG OOST 8 — COTHEN (U.) — TELEFOON 03436—267

Uitgebreid sortiment vetplanten en cactussen, speciaal MAMMILLARIA'S

SORTIMENTSLIJST OP AANVRAGE.

CACTUSSEN
VETPLANTEN

H. v. DONKELAAR

CACTUSKWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 01835—430

Regelmatig nieuwe importen uit Zuid-Afrika — Agent van Succulenta Nurseries Zuid.-Afrika

VRAAGT ONZE PRIJSLIJST 1966

De gehele week, ook zaterdags, voor liefhebbers geopend. — ZONDAGS GESLOTEN.

STAMPCOLLECTORS !

in U.K., U.S.A., Switzerland, Norway, Israël, etc.

Unlimited stampexchange own country against

WORLDSTAMPS

All sizes. — Send address and Countries you prefer) to :

BRIEFMARKENSAMMLER !

in Deutschland, Österreich, Schweiz, u.s.w. Tausch Ihrer Heimatmarken (Gross, Mittel- und Kleinformat) gegen

WELTMARKEN

Sende Sie Ihre Adresse (und die gewünschten Länder) an :

PORTO — BOX 4 — ALMELO — HOLLAND

INKOOP-VERKOOP IMPORT-EXPORT

CACTUSSEN EN VETPLANTEN

W. J. VAN KEMPEN

Brakkenstein — Nijmegen

Driehuizerweg 327 — Tel. 08800—53377

D. BOUWMAN

IMPORT — EXPORT

Grote sortering Cactussen
en prima Vetplanten

DIJKWEG 56 b — NAALDWIJK

Telefoon 01740—5168.

Wat betekent die naam

door L. C. KOREVAAR

132 pag. met plm. 4000 verklaringen van de botanische namen van succulenten

Het boek wordt U toegezonden na ontvangst van f 3,50 per postwissel of storting op postrekening 55 12 20 t.n.v. Mevr. J. Grullemans van Berghem, Heerweg 19, Lisse.

Het Clichéfonds

U ziet natuurlijk gaarne veel afbeeldingen in Uw blad. Dat kan alleen als U Uw overvloedige zaden aan de heer W. Ruijsch, Brinkstraat 49 te Bennekom stuurt.

Het ligt overigens in de bedoeling reeds in het decembernummer met een zadenlijst uit te komen.

W. RUIJSCH